

[Poul Møller.]

herunder hvad der måtte være meddelt ham under telefonsamtalen mandag morgen den 11. marts, senere kan være gledet ganske ud af hans erindring. Udvalget må dog fortsat mene, at der heller ikke kan ses bort fra den mulighed, at Kjærboel som følge af misforståelser indløbet under telefonsamtalen den 11. marts 1957 kan have forstået Christiansen således, at man med hensyn til erklæringen endnu befandt sig på forhandlingsstadiet.“

Det er udvalgets konklusion på dette centrale punkt. Det er det, man siger man tager til efterretning. Og så spørger jeg, hvad man lægger i ordene, at man tager det til efterretning. For vi ved, at Kjærboel accepterer ikke, at han er blevet gjort bekendt med dette hovedindhold. Betyder dette, at man tager til efterretning, at der vel er et indicium, men at man mener, det kan være en forglemmelse, en erindringsforskydning og lignende ting? Det, der står i det sidste stykke, det, der undskylder Kjærboel med hensyn til, at han ikke kan huske det senere, det er alt det, vi vil have at vide med hensyn til udtrykket at tage udtalelsen til efterretning.

Det er ikke os, der stiller forslag om at tage dette til efterretning, det er de ærede medlemmer, og det er derfor de ærede medlemmer, der må forklare, inden man stemmer, hvad det betyder, at man tager denne udtalelse til efterretning og samtidig beklager, at ministeren ikke har givet udtryk for sit kendskab med hensyn til vanskelighederne ved den sidste kaptajnserklæring. For hvis han ikke har haft et sådant kendskab, ikke har haft andet kendskab end det, alle har haft, hvorfor skal det så beklages? Hvad betyder disse ting? Flertallet har ansvaret for at oplyse det over for tinget.

(Kort bemærkning).

Edel Saunte: Det ærede medlem hr. Poul Møller, som læste så meget indenad, glemte dog at læse det, det drejede sig om i ordskiftet mellem ham og mig, idet der i tilægsberetningen, side 7, står:

„Endelig anføres det, at fhv. minister Kjærboel, der ikke bestrider, at der har fundet en telefonsamtale sted.“

Det var det, det ærede medlem sagde at fhv. minister Kjærboel havde bestridt.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg sige, at jeg har aldrig sagt det, han citerede, og det ved det ærede medlem udmærket godt. Det kan overhovedet ikke falde i tråd med mine udtalelser, hverken forrige gang eller denne gang. Det, jeg har sagt, er, at jeg må tage til efterretning, hvad der står i dommerudvalgets beretninger, og både første og anden sætning. Man kan ikke pille en sætning ud og sige: det er det, jeg tager til efterretning — og så ikke tage den anden sætning med. Det var et fuldkommen falsk citat.

Til det ærede medlem hr. Poul Møllers spørgsmål vil jeg sige, at det er mig fuldkommen uforståeligt, at han ikke kan dansk. Hvis vi havde tiltrådt dommerudvalgets beretninger, havde vi nok skrevet det. Vi tager dem til efterretning. Det vil sige, vi protesterer ikke imod dem; vi tager dem til efterretning, således som de foreligger. Vi mener ikke, vi kan komme videre i denne sag.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem fru Edel Saunte mener med udtrykket falsk citat. Jeg må opfatte det således, at det ærede medlem gav udtryk for, at hun vidste, at hr. Kjærboel havde givet udtryk for, at sagen ikke havde været behandlet i ministermøde. Hvis det var noget andet, det ærede medlem svarede på, vil vi ikke fortsætte denne debat længere. (*Edel Saunte:* Det var ikke det!). Så er det klarlagt; jeg forstår, at vi ikke kommer længere med spørgsmålet ministermøde. Jeg går ud fra, at den fungerende statsminister, kirkeministeren, forsvarsministeren og andre, der sad i den daværende regering, ikke kan sige andet, end at sagen kan have været i ministermøde, men de tør ikke sige, om den har været til behandling, og ingen kan huske, hvad der er sagt i et sådant ministermøde. Det er altså den baggrund, disse ærede medlemmer har for at stemme for det dagsordensforslag, der er stillet.

Og til det ærede medlem fru Edel Saunte vil jeg gerne sige: skal vi nu ikke helt have fastslået, om hun i den dagsorden, hun har